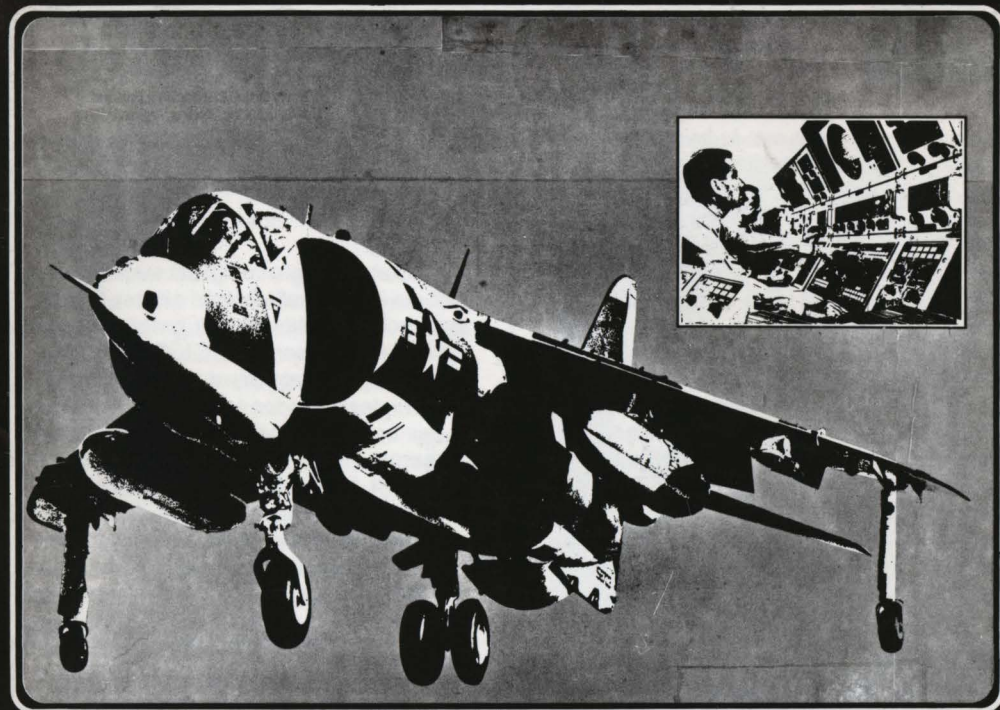

GICOFF INFORMATION

Nr. 1 1977 – ÅRGÅNG 8

**UFO:s spårades med radar
Två jaktplan sändes upp**

Sven-Olof Fredrikson

Din medverkan nödvändig för GICOFF

Som vanligt med ett nytt år framför oss har vi gjort en liten ansiktslyftning i tidningens lay-out. Ny färg, ny "stil" och dessutom något nytt som heter "UFO-observationer över Sverige". Under denna rubrik döljer sig korta sammandrag av vad svensk dagspress har avslöjat om nya UFO-observationer under senaste månaderna.

Varje gång GICOFF-Information kommer ut skickas ca 100 exemplar ut till många främmande länder, bl.a. så långt bort som till Nya Zeeland, Japan och Argentina. I utbyte får vi en ständig ström av tidningar och annat material på en mängd språk. En del kan vi varken läsa eller förstå. Men vi skulle så gärna vilja. Därför, hjälp oss om du kan. Kan du något av följande språk och vill hålla dina kunskaper uppe, skriv till oss.

- franska
- spanska
- brasilianska
- japanska
- finska

Vi skickar dig kontinuerligt det material vi får och din insats skulle bestå i att läsa tidningarna och översätta det du anser kan vara intressant för läsarna av GICOFF-Information. Det gäller inte minst lokala UFO-händelser i dessa länder. Händelser som aldrig dyker upp i de stora engelskspråkiga tidningarna.

En "vit fläck" för oss och för de flesta ufologer är kommunistländerna. Enligt vissa tidskrifter och böcker görs ofta UFO-observationer i öststaterna. De sovjetiska myndigheterna sägs till och med vara väldigt

Forts sid 23

ORDFÖRANDE: Sven-Olof Fredrikson	RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT: Björn Högman
INFORMATION - Göteborg: Sven-Olof Fredrikson Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg Tfn. 031/21 87 10.	PRENUMERATION - DISTRIBUTION: Jörgen Karlsson Box 3007, 422 03 Hisings Backa Tfn. 031/52 54 75.
Medlemsdagar under året 1977: 22.3 19.4 24.5 --- 6.9 11.10 15.11 13.12	ANNONSER: Björn Högman Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg Tfn. 031/48 41 12.
GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år. Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.	
Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr. Kraftigt rabatt vid återkommande annonsering.	

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan särskilt medgivande.

Boken DET UTFORSKADE av Friedrich Boschke anmäls här av Bertil Nilsson

Vad vet vi egentligen?

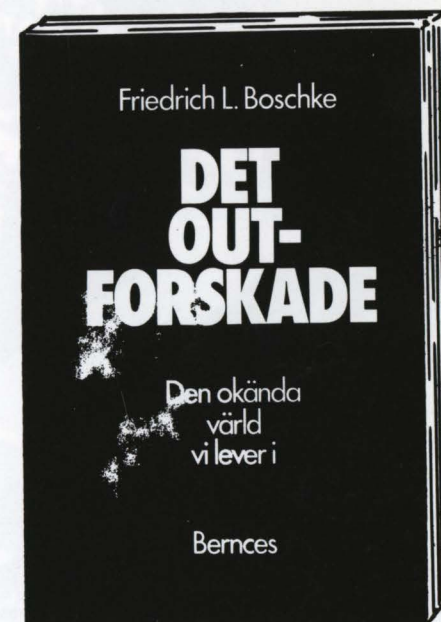
En bok som väl låter sig infogas i den långa raden av nya böcker som beskriver vad vi inte vet är Friedrich L. Boschke: Det utforska. Den okända värld vi lever i (Bernces förlag, ca-pris 40:-).

Författaren beskriver ingående hur vane-tänkande hindrar vetenskapliga framsteg. Han skildrar med säker hand en hel mängd geologiska, fysikaliska och kemiska fenomen, men det blir svagare och delvis beklämmande med de biologiska synpunkterna. En mängd egendomligheter kan man få ta del av när det gäller astronomiska förhållanden, meteoriter, gammalt hemligt vetande, kontinentalförskjutningar, vulkaner och jordbävningar. Åtminstone ett tiotal plausibla teorier om uppkomsten av istider presenteras. Den uråldriga isen under Hawaii och den naturliga kärnreaktorn i västafrikanska Gabon är intressanta avsnitt, för många läsare säkert av science fiction-karaktär men med gediget vetenskapligt underlag.

Vetenskapen har inte mycket att säga om gejsrar, påpekar Boschke också. År 1971 kom ett stort uppslagsverk om geofysik - men utan ett ord om gejsrerfenomen! Den bakomliggande vetenskapliga teorin är svag eller obefintlig och man "glömmer" gärna sådant i seriösa sammanhang.

Ännu 1803 förnekade Franska Vetenskapsakademien meteoriter, de gick inte in i dåvarande system av kända naturlagar. Då hade meteoritjärn i århundraden bearbetats av hantverkare och privatsamlare hade för länge sedan skapat egna meteoritmuseer.

Hur skapas kristaller? Vad följer snöfling-

orna för principer när de antar sina mångskiftande men alltid lika härligt symmetriska sexuddiga stjärnformer? Här har vi inte kommit så värst mycket längre än Johannes Kepler i skriften "Om den sexuddiga snön" skriven år 1611!

Det finns en sorts vidskepelse i Japan om att när man ser blixar på klar himmel, så kommer det snart en jordbävning. Om det inte åskar och man ändå ser stora ytblixar

Forts sid 23

För första gången någonsin...

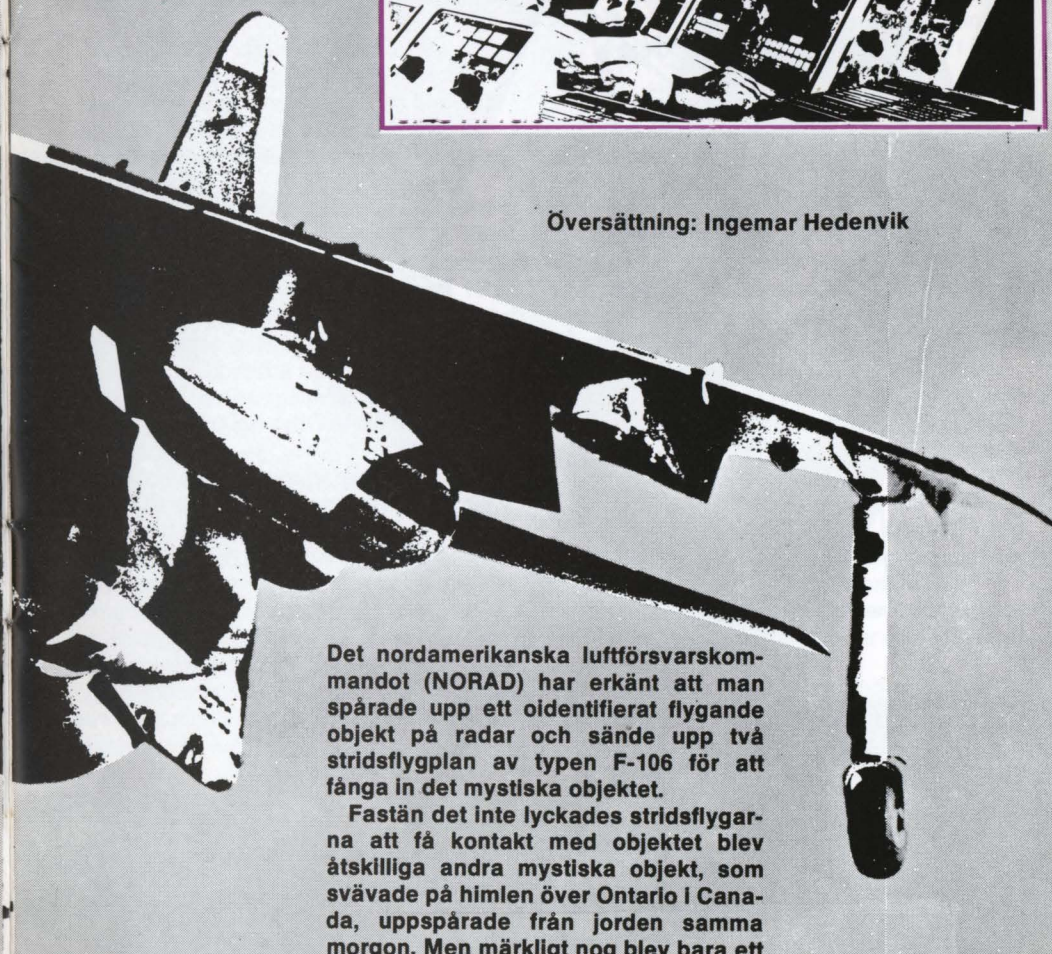
Vi spårade UFO på radar och sände upp jaktflygplan

Luftförsvarschefer medger:

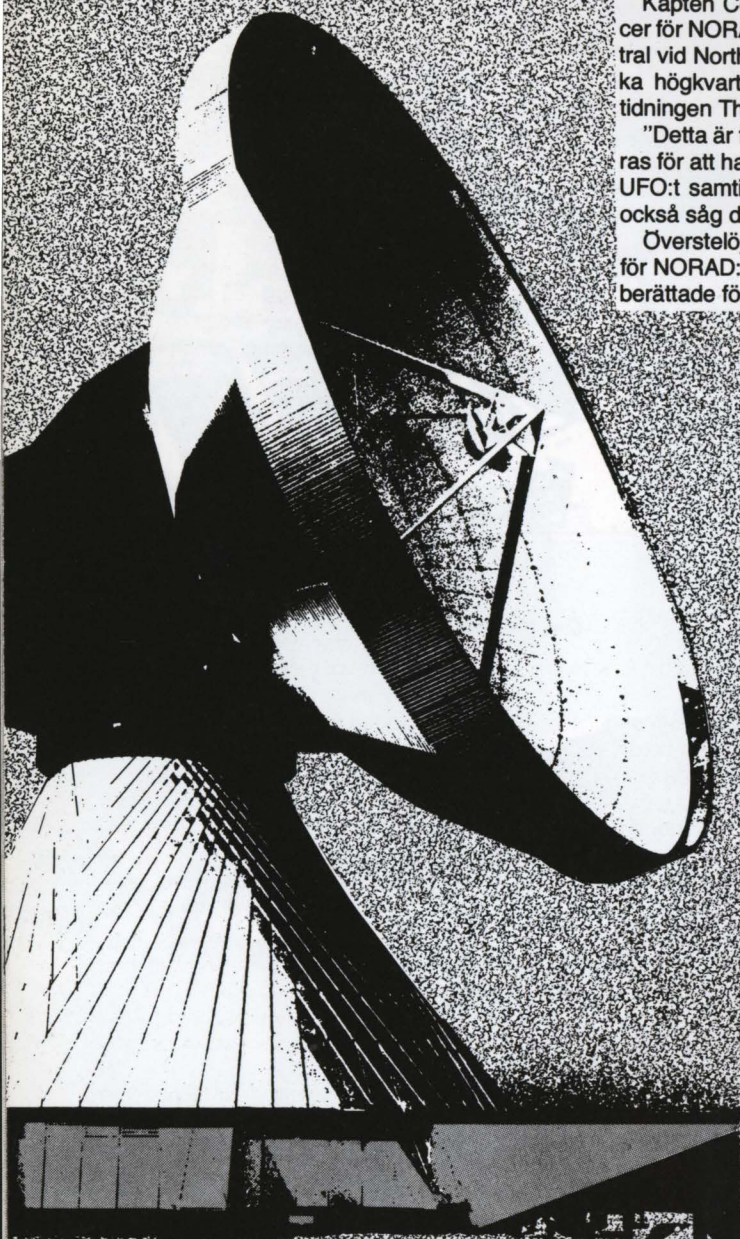

Översättning: Ingemar Hedenvik

Det nordamerikanska luftförsvarskommandot (NORAD) har erkänt att man spårade upp ett oidentifierat flygande objekt på radar och sände upp två stridsflygplan av typen F-106 för att fånga in det mystiska objektet.

Fastän det inte lyckades stridsflygarna att få kontakt med objektet blev åtskilliga andra mystiska objekt, som svävade på himlen över Ontario i Kanada, uppspårade från jorden samma morgon. Men märkligt nog blev bara ett UFO uppspårat på radar.

Bland de förbluffade vittnena till den fantastiska observationen den 11 november 1975 var sju poliskonstaplar, militärpersonal vid NORAD:s radarbas vid Falconbridge, Ontario, och civila innevånare i området.

Kapten Cordon Hilchie som är pressofficer för NORAD:s 22:a regionala kontrollcentral vid North Bay, Ontario, det kanadensiska högkvarteret för NORAD berättade för tidningen The Enquirer:

"Detta är första gången NORAD kan citeras för att ha sagt: 'Ja, vi såg det så kallade UFO:t samtidigt som folk utanför sa att de också såg det'."

Överstelöjtnant Brian Wooding, ledaren för NORAD:s 22:a regionala kontrollcentral, berättade för The Enquirer:

"Vi får tämligen många UFO-rapporter, men såvitt jag vet är detta vid pass den enda vi verkligen har sett på radar och den enda gång vi har träffat beslut om att sända iväg jaktflygplan."

Jaktflygplanen sändes iväg därför att föremålen uppfattades påtagligt av ett stort antal människor och därför att det verkligen lyckades att få objekten på radarn.

Del Kindschi, talesman för NORAD:s högkvarter i Colorado Springs, Colorado, berättade att jaktflygplanen sändes upp från Selfridge Air Force Base nära Detroit, Michigan, klockan 10.45 den 11 nov 1975. Han sa att UFO:t spårades på radarn i sex timmar utan avbrott.

Överstelöjtnant Wooding blev tillfrågad om det var en normal procedur att sända iväg jaktflygplan efter UFO:s, på vilket han svarade: "Bara om vi har något som pekar på att vi har en chans att möjligen infånga objektet".

Sedan 1968, då det amerikanska flygvapnet officiellt övergav Project Blue Book, dess UFO-efterforskningsprojekt, har Pentagon förnekat att UFO:s uppspårats på radar eller att jaktflygplan har sänts upp för att fånga in dem.

Kapten Hilchie berättade för The Enquirer att det på radarn uppspårade UFO:t först uppfångades 40–45 km söder om radarbasen. Han sa att det steg från åtta till 13,5 km, stannade upp för ett ögonblick, förflyttade sig sedan snabbt upp till 22 km höjd. De första rapporterna om de underliga ljusen kom vid 3-tiden på morgonen från folk i Sudbury, ca 25 km sydväst om Falconbridge radarstation.

Upphetsade människor rapporterade per telefon till polisen att de lysande ljusen som svävade lågt bort över himlen plötsligt steg lodrätt upp med fantastisk hastighet. Den lokale polischefen, Frank Singer, sa att två av hans konstaplar observerade fyra objekt, tre stationära och ett som rörde sig i en stötvis cirkulär rörelse.

Två andra poliskonstaplar fick ögonen på ett objekt som utstrålade sådant ljus att det upplyste himlen i området, sa de.

Med kikare fick de en närmare syn på föremålet.

"Det föreföll vara cylindriskt till formen

och det rörde sig i cirklar", sa Singer. "De observerade objektet till klockan 07.00."

Det förblev på himlen och var alltså synligt efter solens uppgång fastän alla stjärnor var försvunna.

Tre andra poliskonstaplar rapporterade också att de observerat de lysande objekten på himlen den morgonen," sa Singer.

På Falconbridge radarstation berättade chefen, Major Robert Oliver, att han och fem andra på militärbasen såg tre mystiska objekt på himlen.

"Vi såg samma föremål som många andra av innevånarna såg", sa major Oliver. "Jag blev upprigad av min närmaste medarbetare vid 6-tiden på morgonen och vi gick upp på kullen och där såg vi tre gult lysande objekt. Vi betraktade dessa objekt genom kikare och var inte i stånd att identifiera dem överhuvudtaget."

Major Oliver nekade att berätta om de observationer han hade mottagit från den lokala polisen och från innevånarna i området.

"Jag anser att det är viktigt att vi mottager rapporter om oidentifierade objekt och jag vill inte skrämma folk från detta genom att prata om dem", förklarade han. "Jag tror att både USA och Kanada samlar in dessa upplysningar och jag tror verkligen att de forskar i de mer seriösa rapporterna."

Då man sa till major Oliver, att den amerikanska regeringen påstår att det inte längre forskas om UFO:s efter det att Project Blue Book nedlades 1969, sa han:

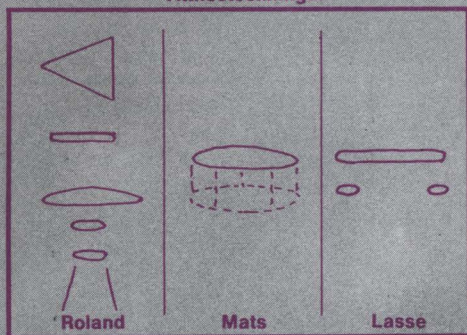
"Det finner jag mycket märkligt, ty i överensstämmelse med de normala procedurerna klassificerar jag de UFO-rapporter som sänds till Colorado Springs som hemliga. Något senare blev jag kontaktad av NORAD:s överbefälhavare, general i flygvapnet, Daniel (Chappie) James som bad mig att deklassificera rapporten."

Uppenbart önskade general James skaffa upplysningar till personer som var intresserade av dem." ■

Lätt- och svårförklarligt i Boråstrakten

Av Leif Nilsson

Vittnesteckningar

Under oktober månad 1976 rapporterades flera himlafenomen från Boråstrakten. Folk såg röda klot som for över himlen eller helt enkelt bara stod stilla och spred ett kraftigt ljussken. En del ljus steg upp mot himlen för att strax dala ned mot marken igen. Många av dessa har senare fått sin förklaring i form av ljusraketer och ovanligt starka lampor. Men det inträffade också några mycket intressanta och mer svårförklarade händelser.

Den 1 oktober observerades ett himlafenomen av fem personer från en trädgård i Fristad. På den mörka himlen över plastfabriken såg de vid två tillfällen under kvällen något som de inte kunnat förklara.

"Det hela började vid 23.00-tiden då min mor skulle gå hem till sig. Jag följde med henne ut i trädgården och jag hade också min hund med ut", säger Roland.

Vädret var kallt och klart och de fick i syd-västlig riktning mot Bredared se ett föremål på himlen.

Roland fortsätter: "Det var ett så starkt sken, att det gick bara inte att missa. Det var ungefär som om man plockat ner månen (dess skenbara storlek) till 500 meters höjd. Föremålet var triangelformat och hade samma färg och ljusstyrka som månen. Det var samma ljusförhållande över hela föremålet och kanterna var knivskarpa. Det stod stilla i 4-5 minuter innan det vände sig i horisontalläge och började försvinna bort."

Rolands mor som fortsatt hemåt säger att då föremålet började försvinna så övergick färgen i violett.

Hunden som varit med ute under hela observationen reagerade inte onormalt på hela tiden. Roland rusade in för att säga till Lasse och Mats, men när de kom ut så hade föremålet redan försvunnit.

De stod där och pratade om vad det kunde ha varit, var det befunnit sig osv, då det plötsligt dyker upp igen från samma håll och på samma höjd. Enligt Mats bara som en liten fläck till att börja med.

Roland berättar: "Jag tyckte det såg ut ungefär som ett streck som växte. Det såg först ut att komma långt bortifrån men sedan kom den närmare än vad triangeln gjorde. Från början var det gul-rött men det övergick mer och mer i gult. Plötsligt stannade det och stod stilla någon minut, sedan kom det ut två mindre föremål från mitten av det stora. De kom ut med någon minuts mellanrum och ställde sig under varandra.

Strax därefter tändes en ljusstråle från föremålen ner mot marken. Ljuset lyste upp ett 15–20 meter brett skogsområde. Ljusstrålen i sig själv var gul-röd men samtidigt skiftade det i blå-grått på de här föremålen, som fanns under. Däremot så tyckte jag att det stora föremålet hela tiden behöll sin gula färg. Ljusstrålen tror jag kom från det stora. Det är svårt att säga då alla föremålen var rätt ljusa, medan det inte var något vidare upplyst mellan föremålen.

Det första föremålet såg ut att vara ca 10–15 meter brett och de små inbördes av lika format men ca 1/3 av det stora.

Det andra av de små föremålen såg jag aldrig var det kom ifrån. Det fanns där bara plötsligt, kanske kom det bakifrån så att man inte kunde se det.

Helt plötsligt försvann ljusstrålen, den tog bara slut. Sedan såg jag aldrig att de små föremålen återvände till det stora, utan det stora började bara försvinna."

Mats: "Jag fick intrycket att det inte bara växte utan verkligen kom emot oss. Jag blev rädd och gick tillbaka mot huset. Jag trodde det skulle komma över oss men det stannade. Det hade väldigt skarpa konturer men det var inte rätvinkligt som ett lysrör utan mer avrundat. När det började sänkas ned, så tyckte jag att föremålet redan hade börjat försvinna. Det startade i högra kanten och sedan såg jag att det följde efter även på vänster sida.

Jag såg som jag tyckte två lika stora föremål som låg under varandra, men då var det mycket diffust. Det hade börjat glida bort."

Lasse: "Jag såg en liten farkost vid var ända av det stora. Jag tyckte de små var upplysta liksom i trekanter med lampor, men det är jag osäker på. Föremålen var månljusa medan lamporna var röda. Sedan

såg jag inte mycket mer, eftersom jag gick in tidigare. Det var ju ganska kallt och jag hade inte tagit mig några ytterkläder när vi sprang ut."

Det var absolut inte flygplan eller satelliter, säger vittnena enhälligt. Inte heller har det förekommit några militära aktiviteter i området. För övrigt finns det mest skogar i den riktningen och inga ljuskällor som skulle kunna ge en förklaring till denna händelse.

I sammanhanget kan nämnas, att bara en kort tid senare observerade Anita Tancered i Trandared ett kraftigt eldsken. Ljuset var så starkt att hon trodde att en eldsvåda hade brutit ut på vinden i huset mitt emot.

Typiskt UFO?

Klockan var ca 19.30 den 7 oktober och Jerry Lindgren, 19-årig typograf, befann sig på gången utanför det hus i Norrby, Borås där han bor. Vädrret var klart och molnfritt och hans blick drogs uppåt av ett starkt ljussken.

"Jag fick se detta föremål som stod stilla till höger om ett hus", säger Jerry. Han fortsätter: "Det hade väldigt skarpa konturer och lyste med en obeskrivlig färg. Plötsligt försvann det för att lika plötsligt dyka upp på vänstra sidan av huset. Jag kunde inte se att föremålet förflyttade sig, utan det fanns där bara. Det stod stilla ett tag, sedan återtog det sin ursprungliga position till höger om huset.

Efter en kort stund höjde sig föremålet några grader. Sedan sänkte det sig åter till ursprungsläget samtidigt som färgen övergick i violett. Därefter kom en ljusstråle från föremålet och snett ned mot marken. Om den gick ända ned till markytan kunde jag inte se från den plats jag stod. Jag åkte upp till min lägenhet på åttonde våningen för att kunna se bättre, men föremålet hade redan hunnit försvinna då jag kom dit".

Källor: Fristad bandad intervju 76.10.16
Norrby Frågeformulär, telefonsamtal 77.01.07

Gatlampa på vift?

Av Leif Nilsson

Det var natten mellan 25 och 26 oktober 1972, klockan var ca 03.00. Fru Lena Groth i Västra Frölunda vaknade till och kunde inte somna om igen. Hon steg upp för att dricka vatten. På vägen tillbaka kastar hon en blick ut genom perspektivfönstret mot Frölunda Torg. På den tiden fanns det bara ängar och en liten svagt upplyst gångväg där nu Västerleden drar fram. Därför var det inte så underligt att hennes blick drogs till vad som verkade vara en ovanligt stark gatlamppa. Men vad var det för något?

"Nu hör det till saken att vädret var dåligt, det hade regnat mycket och himlen var täckt av tunga svarta regnmoln", säger fru Groth. Och fortsätter: "Det kan ju inte vara en komet eller stjärna, tänkte jag för mig själv, jag får väl titta på det här en stund. Vid sidan av perspektivfönstret har vi ett vädringsfönster som stod öppet. Jag tyckte att jag hörde något utifrån eller var det bara inbillning? Jag trodde att jag drömde och jag stod faktiskt och nöp mig själv. När inte det hjälpte plockade jag bort blommorna från fönsterbrädet och öppnade ett fönster. Nu hördes det tydligt, ett stigande och sjunkande susande ljud som lät märkligt. Det var ett sådant ljud som man skakar på huvudet för att bli av med.

LITET OCH NÄRA

Föremålet var ovalt och avgav ett mycket starkt gulvitt ljussken i mitten. Runt omkring fanns ett stort blekblått ljus, som gjorde att det såg överkligt ut. Det var precis som om det här på mitten kastade ut ljus så att det lyste upp runt omkring."

Avståndet till föremålet uppskattar fru Groth till ca 100 meter och dess storlek, dvs den guldita delen, till ca 1 meter i

diameter. Hela tiden det stod stilla befann det sig snett över gatlyktorna men framför höghusen som ligger på andra sidan ängarna. Fru Groth plockade fram telefonen för att ringa sin man som var på sitt arbete. "Jag ville ju att någon mer än jag skulle få se detta, men hur det var så fullföljde jag aldrig telefonerandet.

Så plötsligt, efter ca en halvtimmes tid, började föremålet att röra sig. Det gav sig iväg, först sakta, accelererade sedan snett uppåt öster ut över Frölunda Torg, iväg över husen på Dragspelsgatan och sedan försvann det ur sikte. Där stod jag och tänkte att det var ju dumt att jag inte hade ringt någon."

Fru Groth stod kvar en stund, men när inget mer hände så gick hon till sängs. Hon låg och funderade på händelsen och kunde inte somna. Så efter ca en halvtimme steg hon åter upp och gick fram till fönstret.

ÅTERKOM

"Jag trodde ju inte mina ögon när jag upptäckte föremålet på samma plats som förut. Denna gång bestämde jag mig för att kontrollera om det verkligen stod helt stilla. Jag stod väl ytterligare ca en halvtimme och föremålet rörde sig någon liten bit i förhållande till husen bakom. Det försvann likadant som första gången och åt samma håll. Klockan var då 04.30.

Under sista halvtimmen hände en annan sak som förbryllade mig. Det kom en bil på gatan nedanför. Det var en Volvo och den stannade utanför där jag bor. Alltså mellan mig och föremålet. Bilen släckte ljuset och stod stilla. Det fanns en ensam person i bilen men han steg aldrig ur. Den stod där en kort stund, sedan

Forts sid 22

Översättning: Carina Högman

Detta foto togs i de nordliga latituderna på Mars av månfarkosten Viking 1 Orbiter som letade efter en lämplig landningsplats för Viking 2. I bildtexten säger NASA: "Bilden visar nötta, högplatåliknande landformationer. Den stora klippformationen i mitten liknar ett människohuvud – skuggorna ger illusionen av ögon, näsa och mun. Ansiktet är ungefär 1,5 km tvärs över. Prickarna på bilden beror på att bilden uppförstorats. Bilden togs den 25 juli på en höjd av 1 873 km."

Trots att allt antagligen kan förklaras "naturligt" så uppvisar bilden också andra detaljer än ansiktet som ger den drag av medvetet skapande. Långt till höger finns en underlig rektangulär formation liknande en krypta, medan det i mitten lite till vänster finns två linjer som bildar något som liknar bokstaven T, vilken ligger intill en kantig klippa på vars topp man lägger märke till ett svart märke eller en öppning. Hela området antyder att det kan röra sig om medveten planering av särskild sorts samlingsplats.

Redigering: B Nilsson

Supernova orsakar istid?

Den senaste stora istiden kanske utlöses av ett supernovautbrott i vår närhet i Vintergatan. Det är en teori som framläggs av tre brittiska forskare i en artikel i tidskriften Nature.

Bryter någon jättestjärna på "nära håll" ut som supernova, kan explosionens verkningar nå oss ett par tusen år senare. De enorma anhopningarna av joner i stratosfären skulle då snabbt bryta ned det skyddande ozonskiktet, och vi blir utsatta för en intensiv solstrålning. Det resulterar i en katastrofal ökning av antalet fall av hudcancer och kanske också D-vitaminförgiftning.

Men om ozonlagret försvinner, är det också slut med vår beskyddande drivhus-

atmosfär. Trots den farligt starka instrålningen skulle temperaturen falla till istidsnivå. De tre forskarnas beräkningar tyder dock på att något sådant här knappast skulle inträffa oftare än vart hundra miljoner år, så det återstår ännu att förklara varför istiderna på jorden tycks komma tätare – kanske finns det många olika tänkbara orsaker.

En av de tre, W. H. McCrea, som arbetar vid astronomiska institutionen, universitetet i Sussex, har tidigare presenterat en annan förklaring till istider: att en av de stora stoftskyarna i universum kan ha passerat vårt solsystem och skärmat av solljuset. Den nya förklaringen har han utarbetat tillsammans med D.H. Clark från Mullards rymdforskningslaboratorium i London. ■

Vatten – och därmed liv!

Att det måste finnas liv ute i universum, i varje fall på planeter som liknar vår egen, står alltmörklart sedan forskare nu upptäckt vatten i andra galaxer bortom vintergatan. Vid Max Planck-institutet i Tyskland gjordes den viktiga upptäckten.

Vid arbete med radioteleskopet i Eiffelbergen nära Bonn lokaliserades ett moln med vattenånga omkring 2,2 miljoner ljusår från Jorden. Det var i en nebulosa, känd som IC 133, belägen i utkanten av en galax som betecknas M 33.

Att sända iväg signaler och vänta på svar är en tidsödande procedur, knappast förenlig med våra nuvarande krav på snabba resultat. Världens hittills kraftigaste signaler avgavs från en sändare i Puerto Rico 1975. Sändningstiden till de närmaste stjärnorna är dock fyra till sju år – och så får man förstås vänta lika länge på svar, även om det bara kan uppfångas som ett eko. Det kräver alltså tålamod. ■

Eftertryckligt högtryck

En hydraulisk press som nästan når fram till trycket vid jordens medelpunkt har konstruerats av sovjetiska tekniker, meddelades det vid årsskiftet 1976/77. Pressens mått uppgavs inte men den lär kunna åstadkomma tre miljoner atmosfärers tryck och har installerats i Moskva-universitetets institut för högtrycksfysik. Nya intressanta data om materiens struktur och egenskaper inte bara i jordens kärna utan också i Jupiters, Saturnus och andra planeters inre tror man sig om att kunna få fram. ■

Amor har hittat Jano

Mexikanske matematikern Jacinto Amor de la Pena har matematiskt konstaterat att det finns en tionde planet, utanför Plutos bana. Han kallar den för Jano. Han påpekar att också Neptunus och Pluto upptäcktes genom matematiska beräkningar, utgående från små förändringar i de andra planeters banor, och detta innan någon astronom observerat dem.

Pluto upptäcktes 1930. Dess bana är i genomsnitt 5,9 miljarder km från solen, och omloppstiden 248,43 år. Diametern är ungefär hälften av jordens.

På grundval av flera års matematiska beräkningar säger Amor de la Pena att han kommit till slutsatsen att det måste finnas en planet på nära 8,8 miljarder kilometers avstånd från solen. Det tar Jano 450,4 år att fullborda ett varv runt solen.

Den amerikanske astronomen Brady har också hävdats att det måste finnas en tionde planet, men hans beräkningar överensstämmer inte med Amor de la Penas. ■

Vetenskapliga polare

Nu har polerna flyttat lite på sig igen, åtminstone vet man säkert att Sydpolen har gjort det. Sir William Benninghoff, botanist vid universitetet i Michigan, var på Sydpolen i november för att studera snöstormars inverkan på växter och djur. Samtidigt höll en forskargrupp från amerikanska geologiska mätningsinstitutets topografiska avdelning på med att försöka bestämma ett precist läge för Sydpolen. Sir William kunde hjälpa till med arbetet.

Isen i Antarktis är mer än två kilometer tjock, men den flyttar på sig, längs 46:e meridianen i riktning mot södra delen av Atlanten. Den rör sig faktiskt lite mer än tio meter om året.

Men att veta fullständigt exakt var Sydpolen ligger är viktigt för alla vetenskapsmän som sysslar med att mäta jordrotationen t ex.

De magnetiska polerna är ännu värre när det gäller att flytta på sig. Lustigt nog vet man inte om det beror på att "magnetkärnan" ändrar sig eller om jordytan flyter hit och dit – om detta har vetenskapsmän olika uppfattningar. Vi kan väl tills vidare förmoda att de kan ha rätt allesammans. Det behöver ju inte nödvändigtvis vara antingen-eller, det kan vara både-och. Vissa förändringar kan ta miljoner år, andra går att mäta år för år. ■

Överraskande genombrott...

Team av toppvetenskapsmän säger sig ha funnit hemligheten om hur UFO:s flyger

I ett sensationellt vetenskapligt genombrott säger ett team på tre franska toppvetenskapsmän att de har löst mysteriet om hur UFO:s framdrives, varför objekten svävar som helikoptrar – och hur de kan rusa genom luften fortare än ljudet utan att skapa någon ljudbang.

Forskarna säger att deras upptäckter visar att det är möjligt för Jordens vetenskapsmän att bygga ett flygande tefat inom 8–10 år – och kanske ännu tidigare.

Två medlemmar i gruppen har allaredan byggt en fungerande modell av en UFO-farkost. De har också skapat en modell av ett flygande tefat med 5 cm storlek, vilken har åstadkommit en simulerad hastighet av tre gånger ljudhastigheten i en vindtunnel – utan att alstra någon ljudbang.

Den respekterade trions upptäckter är så väl underbyggda att den strama franska Vetenskapsakademien, så konservativ att den fortfarande inte officiellt erkänner att UFO:s existerar, dock har låtit publicera en vetenskaplig avhandling om de flygande tefatens framdrivande, skriven av en av trions medlemmar – komplett med diagram på ett flygande tefat.

Amerikanska vetenskapsmän är så imponerade att två av gruppens medlemmar, fysikern Dr Jean-Pierre Petit och rymdvetenskapsmannen Dr Claude Poher, inbjöds att diskutera sina upptäckter vid symposier i Chicago, San Francisco, Los Angeles och New York.

Dr Petit och astronomiingenjören Dr

Maurice Viton byggde sin UFO-farkost – med hjälp av Dr Poher's statistiska och aerodynamiska kunskaper – vid Viton's laboratorium i det av regeringen ledda Astronomiska observatoriet i Marseille.

"Det tog Viton och mig nästan 7 år att omsätta vår teori om UFO:s framdrivande till verklighet i en laboriemodell", avslöjade Petit, som talade med The Enquirer i en exklusiv intervju i sitt hem i Aix-en-Provence, Frankrike.

"På basis av våra experiment anser vi oss inom 8–10 år kunna bygga ett UFO på Jorden. Sedan är vi i stånd att besöka andra solsystem såsom UFO:s besöker oss nu. Alla nödvändiga faktorer är redan tillgängliga – det är helt enkelt bara en fråga om att iordningställa dem."

Dr Petit sade att hans UFO-farkost är mycket invecklad, utnyttjande både elektromagnetism och kärnenergi. Den fungerande modellen är inte större än en kubikmeter, men är i stånd att leverera oerhörd kraft, sa han.

"I princip är det en vätebomb – men med en väsentlig skillnad," förklarade han.

"En vätebomb utlöser en oerhörd mängd av okontrollerad energi i form av hetta och tryckvågor. Vår farkost fångar upp och omformer denna energi till en kontrollerad men enorm kraftresurs.

I ett flygande tefat används denna energi till att hetta upp gaser, förmå dem att expandera och rusa ut genom UFO:ts överdel. Men lägg märke till att ett magnetfält tvingar gaserna neråt farkostens ytersida – vilket frambringar farkostens lyftkraft."

Petit sade att den unika tefatsformen hos

Översättning: Leif Nilsson

Dr Maurice Viton håller här upp sin tefatsmodell som i en vindtunnel kommit upp till 3 ggr ljudets hastighet.

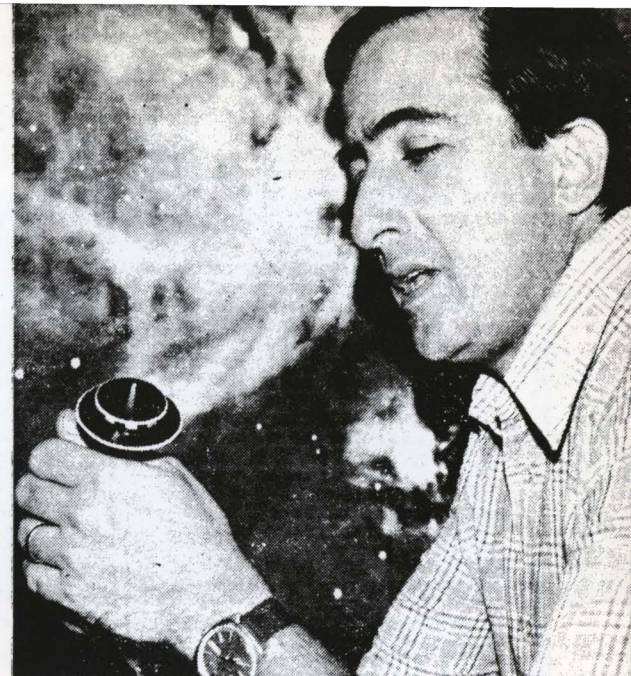
ett UFO – ett faktum styrkt av tusentals iakttagelser – gör det möjligt för det att förflytta sig snabbt genom luften utan att skapa ett högt bullrande ljud.

Prof Poher samtyckte om att UFO:s är nästan ljudlösa. "Det högsta ljud som någonsin hörts från ett UFO har varit likt binas ljud i en bikupa," framhöll han. "Det är exakt samma ljud som Petit-Viton-farkosten åstadkom!"

"UFO:ts tefatsform är också orsaken till att det svävar och vaggar likt en helikopter under landning. Ni kan pröva dessa naturlagar i praktiken genom att fästa ihop två mattallrikar och lägga dem i ett badkar fyllt med vatten. De vaggar likt en helikopter när de sjunker mot botten."

Dr Poher tillade: "Petit-Vitonteorin att UFO:s använder ett elektromagnetiskt fält förklarar också varför UFO:s stör bilradio och annan utrustning när de passerar. Och det förklarar ljuset som associeras med dem.

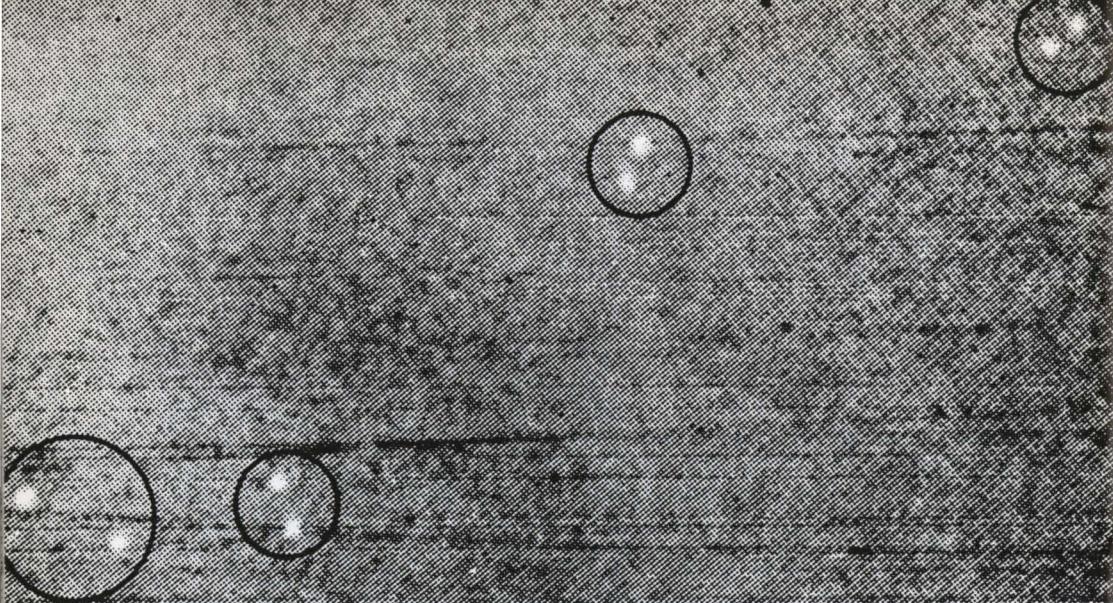
Det är inget tvivel om att arbetet, utfört av Petit och Viton, är genialiskt – det är ett sensationellt genombrott."

Teamet av franska vetenskapsmän som knäckte mysterierna omkring UFO:s framdrivningssystem är alla högt respekterade forskare. De är följande:

- Prof Claude Poher, 47, chef för Sounding Rockets Division vid National Center for Space Studies, Frankrikes motsvarighet till NASA. En av konstruktörerna till överljudsplanet Concorde, han arbetar nu på amerikanska Skylab-projektet. Nyligen, genom att använda datorer för att analysera 35000 UFO-observationer, bevisade Dr Poher att UFO:s verkligen existerar (Enquirer, 13 april 1976).
- Dr Maurice Viton, 35, en framstående fransk astronom och ingenjör som utvecklade det avancerade Atlas-teleskopet som användes i Skylab. Han är laboratorieförman vid det Astronomiska observatoriet i Marseille.
- Dr Jean-Pierre Petit, 38, plasmafysiker och förste avdelningschef vid franska regeringens nationella vetenskapliga forskningsinstitut.

Källa: The National Enquirer av den 2 nov -76. □

Förstoringen av en bildruta visar hur UFO:na rör sig parvis. Flottans dåvarande fotograf Delbert Newhouse tog denna märkliga film.

Expert som var amerikanska regeringens främste fotoanalytiker säger:

JAG HAR SETT EN ÄKTA UFO-FILM! DEN KAN INTE VARA FÖRFALSKAD

Arthur Lundahl, USA:s regerings främste fotoanalytiker – han var en av dem som informerades president Kennedy om att sovjetiska robotvapen höll på att monteras upp på Kuba – säger att han sett en film med UFO:s som han tror är heltigenom äkta.

– Ja, jag har sett en äkta film på vilken det

förekommer UFO:s, och som fotoanalytiker tror jag inte att det kan röra sig om någon trickinspelning, säger Lundahl, tidigare chef för regeringsorganet "National Photographic Interpretation Center" i Washington, D.C., som analyserar fotografier för CIA och liknande organisationer.

Lundahl, nu 61 år, studerade ett film-original med UFO:s som tagit i Tremonton, Utah, av Delbert Newhouse, som varit anställd som fotograf vid marinen sedan 1952.

Slutsatsen: Det rör sig verkligen om UFO:s, oidentifierade flygande objekt. Filmen visar flera föremål av okänd storlek förflytta sig med mycket hög hastighet – en av beräkningarna blev ca 2700 km/t – och de ändrade färg från rött till blått till grönt och slutligen rött igen. Ett UFO föreföll komma bort från de andra. Det åkte iväg men kom sedan tillbaka. De verkade vara platta och cirkelformade.

– Vi testade filmen, 1600 rutor 16 mm:s Kodachrome film, i bildprojektor och på alla sätt under flera hundra arbetstimmar. Men vi hittade ingenting som skulle kunna förklara vad det är som framträder. Några av mina medarbetare på marinens laboratorium

pela en rörlig film så som man kan göra med en stillbild. Förfälskning av en film skulle ha avslöjats vid fingranskning och det hade framträtt färgfläckar på en filmduk. Jag är helt övertygad om att den här observationen gäller något som helt enkelt går utöver vad vi vet och kan förstå här på jorden.

– Vi tillbringade timmar med att studera filmen för att hitta någon acceptabel förklaring – fåglar, flygplan, reflexer från markytan – men efterhand måste vi vetenskapligt förkasta varje sådan möjlighet. Uppenbart är att något som förflyttar sig med 2700 km/t inte är någon vanlig flygfarkost i ordinär luftfart eller ens på särskilt uppdrag av någon regering. Vi hade nämligen tillgång till en mängd data och vet att så inte kan ha varit fallet. Vi hade också experter som visade att det inte var reflexer från någon ljuskälla eller någon himlakropp.

– Jag har också träffat och talat med Delbert Newhouse, Flottans fotograf som tog filmen och han är sannerligen inte något fyllo, dåre eller en sådan person som är ute efter att få sitt namn i tidningarna på något sätt.

Newhouse, som nu är 63 år, har dragit sig tillbaka och bor i San Diego, Kalifornien. Han minns: – Det var den 2 juli 1952. Min fru och jag körde från Washington D.C. till Oregon. Det var då vi såg de där konstiga ljusen på himlen. Jag hade aldrig sett något liknande dessförinnan. Det var 15 UFO:s, alla ljusa, aluminiumfärgade objekt som rörde sig i solljuset. Min kamera låg i en resväska där bak i bilen, och jag var också tvungen att öppna en annan väska för att få tag i film och ladda kameran. Innan det var klart hade de flyttat sig lite.

Lundahl drog sig 1973 tillbaka med pension från sin framgångsrika karriär. Ett år senare tilldelades han utmärkelsen "Knight Commander of the British Empire" för sitt utmärkta samarbete beträffande fotoanalys med brittiska underrättelsetjänsten under andra världskriget.

– När jag först fick höra talas om den här filmen, det var år 1953, hade jag aldrig trott på UFO:s, sade han till tidningen Enquirer. Men nu tror jag på dem och att det måste finnas något därute.

Källa: National Enquirer 14 sept 1976. □

Översättning: Carina Högman

för fotografisk analys tog hand om filmen och visade den för Robertson-panelen, en grupp vetenskapsmän som bildades i största hemlighet 1953 under CIA:s beskydd.

Lundahl påpekar: – Jag tvivlar inte ett ögonblick på att den här filmen är äkta. Det är inte alls lika lätt att förfälska eller trickins-

UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE

Redigering: Borgny Tingstedt

TREKANTEN 1 /10 1976

Det var kl. 22.50 på kvällen som en familj i bil utanför Trekanten, gjorde sin iakttagelse. Till att börja med likande det en liten röd prick som växte allt eftersom den kom närmre och så småningom stannade ovanför ett skogsparti i närheten av Trekantens samhälle. Det såg ut att vara 10–15 meter i diameter och halvklotformat. Efter ungefär fem minuter verkade det som om föremålet dalade ned i skogen.

Familjen som gjorde iakttagelsen såg hur tre bilar körde in på en mindre privat väg i den riktning där föremålet befann sig. Familjen själv tog också bilen och körde samma väg, men upptäckte inget föremål. (Barometern, 12/10 1976)

BOLLMORA, 21 /10 1976

Det hela hände på torsdagen strax efter halv sex på kvällen när fru Lena Eriksen var på middagsbesök hos sin mor som bor i närheten av Bollmora.

Lena Eriksens mor, Harriet Ricking, såg ut genom köksfönstret och fick se en underlig farkost som svävade över hustaken. Modern ropade på sin dotter.

– Jag kupade händerna framför fönstret för att se ordentligt. Då fick jag se ett stort föremål kanske 50 meter högt upp i luften.

– I maklig takt svävade det fram där. Det var stort och runt med två fönsterrader som gick runt om farkosten.

– Från föremålets översida steg en ljus rökelare. Däremot hördes inte ett ljud. Det försvann mot Nacka-hållet och jag sprang ner på gården för att se om jag verkligen sett rätt.

(Södernyheter, 10/11 1976)

LINDÅS, 21 /10 1976

Vid 18.50 på tisdagskvällen var en nybrobo på väg till Lindås då han såg ett föremål som han inte kunde identifiera. Nybrobon körde bil och några kilometer från Lindås strax före avtagsvägen mot Skuteryds flygfält upptäckte han en underlig maskin svävande över trädkropparna.

Föremålet befann sig ett 100-tal meter från vägen och uppskattades ha en diameter på 10–15 meter och ett par meter högt.

Vittnet som önskar vara anonymt berättar att eftersom han hade lite bråttom stannade han inte till, men fick ändå en bra titt på föremålet.

– Den runda tingesten syntes tydligt – det rädde vid tillfället klart väder – och det var sannerligen ett färgsprakande föremål. På sidorna av tingesten syntes tydligt fönster och upplystes med rött, gult samt blått eller grönt sken. Det rörde sig om klara färger och från mitten på tingesten lyste ett vitt sken rakt upp.

(Östra Småland, 23/10 1976)

HÄRADSBACK, 5 /11 1976

Marita Johansson, maken Bert och deras barn blev alla vittne till hur flera ljussken kom seglande på himlen. Det var fredagskväll för två veckor sedan som det hände.

– Vi satt och tittade på TV, berättar Marita Johansson. Då frågade någon vad det är som blinkar ute.

– Det är nog något i verkstaden, sa jag, och sen tänkte vi inte mer på det. Så en stund senare skulle jag lägga pojken och när jag skulle till att dra ner rullgardinen så kommer två stora föremål och seglar.

– Det var ett enormt skarpt sken och föremålen kom alldeles över trädkropparna. De gick så lågt att det såg ut som om de skulle vända på parkeringsplatsen här utanför. Men så seglade de bort mot skogsbrynet. Och helt plötsligt försvann de!

– Barnen blev förskräckta och det var inte utan att jag själv tyckte det var otäckt. Jag ropade på min man för att han skulle se det också. Han kom för sent första gången, men efter någon minut kom två nya ljussken och då fick han också se.

Föremålen som sågs tycktes vara en meter stora med ett skarpt gulrött sken med flammande gult i. De var också ljudlösa, för inget hördes då fönstret öppnades.

– Men barnen i söndagsskolan berättade för våra barn att de också sett ljussken – t.o.m. de som bodde en halvmil bort! (Kronobergaren 20/11 1976)

GÄLLIVARE, 8 /11 1976

Maria, 16 år och hennes mor Hillevi Blind var på väg i bil mot Gällivare från Ullatti vid sextiden på måndagskvällen när det mystiska skenet dök upp bakom bilen.

Händelsen inträffade mellan Dokkas och Mattivaara.

De trodde först det var en bil bakom som tänkte köra om, men de kom underfund med att ljuset var för starkt och att det trängde igenom dimman. Maria som kunde hålla ständig uppsikt bakåt berättade hur det lyste i olika färger, i alla blå nyanser. Ljusskenet var så starkt att det även lyste upp husvagnen framför dem och plötsligt bara försvann det.

(Norrländska Socialdemokraten, 11/11 1976)

GARPENBERG, 14 /11 1976

En hel familj som var på hemväg, efter ett besök hos bekanta, kunde under c:a 10 minuters tid följa ett mystiskt föremåls väg genom luften.

Klockan var omkring halv-ett på natten och det var mulet. Föremålet rörde sig ljudlöst framåt omväxlande med att det tycktes stanna upp och stå helt stilla i luften. Sedan det ändrat riktning ett par gånger försvann det slutligen i riktning mot horisonten över Intränet.

(Södra Dalarnas Tidning 18/11 1976)

KOLSKA, 14 /11 1976

Det hela hände hos Arne Gällström, som hade besök av sin dotter och måg från Köping, samt deras dotter och hennes pojkvän, Dan-Börje Ryhman från Kolska. Agneta Lindgren var den som först kom för att se vad Gällström upptäckt. Föremålet tyckte hon hade den klassiska tefatsformen. Föremålet var silvergrått och glänsande, det gav intryck av att vara belyst. Till att börja med stod det på högkant, men ändrade sig till horisontalläge. Det sågs nordost om Kohlswa Jernverk och rörde sig mot det samma i nedåtgående riktning. Agneta såg ett starkt orangefärgat ljus på föremålets högra sida underifrån. På motsvarande sida men ovanför syntes en uppåtriktad rök-slinga.

Agnetas mor, Anette Lindgren, såg endast det orangefärgade ljuset och samma sak observerade även fadern, Rolf Lindgren. Agneta och Dan-Börje såg hur föremålen sakta försvann i riktning bortom vattentornet. De hörde en knall och en rök-slinga steg upp från den förmodade nedslagsplatsen.

Agneta och Dan-Börje åkte iväg i bil. De observerade ett större föremål som cirklade på mycket hög höjd över nedslagsplatsen. Det stora föremålet lyste starkare än en stjärna och var vitt till färgen. Ett flygplan passerade förbi. Det stora föremålet riktade tre ljusstrålar nedåt mot den plats det lilla föremålet gått ned. Då höjde sig det lilla föremålet och visade omväxlande rött och blått sken. Efter ungefär 15 minuter låg det lilla föremålet strax under det stora och började avlägsna sig i riktning mot Köping. Det

stora föremålet låg dock kvar och observerades i ytterligare 45 minuter.
(Bärgslagsbladet, 16/11 1976)

LULEÅ, 15/11 1976

Göran Hedberg och Lars Lundberg kom promenerande på Sandviksgatan i Luleå vid 17-tiden då de fick se ett orangefärgat sken ovanför NJA. Skenet kom från ett klotrunt föremål som kom glidande i luften. Det stannade till en kort stund i luften innan det fortsatte ut till havs.
(Norrbottens-Kuriren, 17/11 1976)

GÄLLIVARE, 15/11 1976

Inga-Lill Axelsson, Nattavaara, var på väg hem i bil efter ett föreningsmöte i Gällivare samhälle när hon en halv kilometer från Gällivare såg ett UFO vid klockan 22.15

Hon upptäckte ett liggande, rödlysande föremål till vänster om vägen. Det stod stilla i luften. På vänstra kanten av föremålet för-
enade sig en lysande eldboll med det större. Eldklotet var blåvitt och starkt lysande. Båda föremålen lyste upp terrängen runt omkring.

Hon saktade in och tittade på föremålen. Plötsligt försvann föremålen utan att ha rört sig.
(Norrländska Socialdemokraten, 18/11 1976)

LULEÅ, 16/11 1976

På tisdagskvällen mellan klockan 18 och 19 var Olle Rostmark, 35, ute på nöjestur i sin bil på en liten skogsväg. När han kom ut ur en kurva fick han se ett kraftigt sken på vägen.

Det verkade nästan som om ljuset som kom uppifrån sökte något. Ljuskäglan följde vägen mot Olle Rostmarks bil. Inom en sekund kolliderade den med bilen. Hela bilen skakade till och Olle fick som frossa i hela kroppen. När han kom hem darrade han så att han knappt kunde stå på benen.

Dagen därpå kunde inte Olle gå till jobbet. Han kunde inte se klart, allt verkade dimmigt. En läkare han besökte trodde han svetsat utan skyddsglasögon och skadat ögonen.
(Norrländska Socialdemokraten, 20/11 1976)

HUDIKSVALL, 19/11 1976

Vid halvsjutiden på fredagsmorgonen skulle en dam på Öster i Hudiksvall släppa ut sin katt, då hon fick se tre illröda klot som bildade en triangel och långsamt gled fram över trädtopparna. Inte ett ljud hördes. Hon sprang in och ringde till en granne som också gick ut och tittade. Efter fem minuter gled de lysande kloten ned bakom trädtopparna och bort över Östanbäck.
(Hudiksvalls-Tidningen, 20/11 1976)

SOLLEFTEÅ, 5/12 1976

En Sollefteåfamilj observerade natten mot söndag kl 02.30 ett egendomligt flygande föremål. Föremålet svävade över T3, bergverksstaden och kraftverket omkring en timme.

Föremålet uppgavs vara omkring 45 meter i diameter med mörk ovansida. Undersidan strålade av ett orange sken och under detta ett orange dimliknande sken. Under detta i sin tur ett rött diffust sken. Farkosten rörde sig även mycket snabbt i ett sick-sack-mönster.
(Nya Norrland, 6/12 1976)

KRAMFORS, 5/12 1976

Patriks morfar Alf berättar att sonsonen kom nerrusande från sitt rum. Han var mycket upphetsad och rädd och sa att han sett något underligt på himlen. Enligt 7-åringens berättelse skulle ett stort, runt och lysande föremål ha svävat bara 50-talet meter från huset. Han ritade en skiss över föremålet.
(Nya Norrland, 7/12 1976)

Gatlampan på vift

Forts

startade den och körde sin väg. Naturligtvis undrar jag om bilisten stannade för att han såg samma sak som jag eller..."

Senare samma dag läste hon i GT en artikel om nattvakt Gunnar Lundell i Hultsfred (se GICOFF-INFORMATION 1, 73) som natten dessförinnan haft en upplevelse som visar stora likheter med hennes egen.

Din medverkan...

Forts

engagerade i UFO-forskningen. Men som vanligt vet vi mycket lite om vad som händer i dessa länder. Om du själv eller någon du känner vet något om detta så vore vi mycket tacksamma om du meddelade oss. Vi upplever det som högst otillfredsställande att veta så lite om ufologin i våra grannländer på andra sidan Östersjön.

Vår kassör och tidningsutskickare, Jörgen, berättar att de flesta gamla GICOFF-are nu betalt in för 1977. Men fortfarande saknas ett 50-tal. Så får det ju inte vara, och särskilt inte då vi låtit avgiften vara oförändrad. Och du har väl inte glömt att du kan få prenumerationen gratis. Allt du behöver göra är att skaffa oss 3 nya medlemmar för 1977.

Vad vet vi egentligen

Forts

eller rentav klotblixtar, följer strax därpå ett skalv. Och vad som särskilt bekymrar vetenskapsmän är att det tydligen stämmer. Men det finns inte tillstymmelse till vetenskaplig teori om hur det kan hänga ihop. Därför är det också lättast att helt bortse från fenomenen och inte tala om dem, i varje fall inte i vetenskapliga sammanhang, trots att begreppen redan är fast förankrade i dagligt tal: vem har inte hört talas om något som kommit som "en blix från klar himmel"?

"Det är inte alla förunnat att avlida vetenskapligt ärorikt som den avundsvärde Richmann" lär engelske teologen och kemisten Joseph Priestley ha sagt om fysikprofessorn i Petersburg G. W. Richmann, son till en svensk officer och framstående experimentator. Han ledde in en åskledare i sitt laboratorium och anlitade en tecknare att illustrera vad som skulle ske. Konstnären såg en blå eldkula av knytnävsstorlek fara i huvudet på professorn och uppfattade så en rökpuff, varpå han svimmade. Richmann hade omkommit. I pannan hade han en röd, blödande fläck, på ena foten en blå fläck. Vänstra skon hade svettats. Den "blå kula"

som konstnären beskriver var tydligen en klotblix (kulblix). Vi har tidigare i GICOFF-Information beskrivit den vetenskapliga inställningen till klotblixtar: dels undersöks de, med förtvivlade försök att komma med acceptabla förklaringar, dels slår man ifrån sig och förklarar att de nog inte existerar.

Boschke förklarar ingående hur lite vi egentligen vet om vår värld och vilken mängd gåtor som återstår att utforska vetenskapligt. Därför är det något förvånande när han kommer in på UFO-problematiken och då förklarar att det bara finns en minimal chans att vi kommit något nytt naturfenomen på spåren.

Det kan tyckas lite motsägelsefullt att först noggrant gå igenom hur lite vi vet och sedan bli så tvärsäker när det gäller UFO:s. Men vad Boschke då talar om är den "religiösa UFO-tron" och den ger han inte mycket för.

Nykeln till en del av UFO-vidskepslen tror han finns inom militära organisationer. Militärer ser ofta UFO:s, de är helt inställda på att registrera objekt, föremål, och tänker i sådana banor! Men det är inga rymdskepp från främmande stjärnor utan exakt vad begreppet innebär: oidentifierade flygande föremål! Det är den slutsats Boschke till sist drar efter cirkelresonemanget.

Flygplanstillverkare på 30-talet byggde inte bara flygdugliga plan efter modernaste trekants- och pilmodell, utan snickrade redan då ihop skivformade flygplansmodeller med kringlöpande "propellerring". Vem är det nu som sitter och roar sig med att snickra ihop UFO:s om kvällarna? undrar Boschke lite överlägset.

Tja, han kan ju se på annan plats i denna tidning om de franska teknikerna...

Att tro bara på det möjliga är ingen tro, bara filosofi.

(Thomas Browne, 1801-1882)

Vetenskapen är vad man vet, filosofin vad man inte vet.

(Bertrand Russell, 1872-1969)

1977

PRENUMERERA NU!

SMAKPROV 1977:

Finska skidåkarna – nu presenterar
också GICOFF själv detta fall!

TOP SECRET

Pascagoula-fallet!
Märkligt, aldrig förut publicerat material.

Vårtamerateam vid bunkern i Skillingaryd:
Nu kommer vi själva med nya, äkta, färgstarka foton!
Och berättar sanningen om hur vi gjorde...